

υπονοούμενος. Π. Καρολίδ. 86.
υποξανθίνη, ἡ. (χημ.) Ἴω. Τρικαλιαν. 87.—Λ. Δ. Χριστοβίτε, 90.
υποξειδιον, τό. (χημ.) Ξ. Λάνδ. 40.—Τηλ. Κομν.
υποξειδοξειδιον, τό. (χημ.) Ξ. Λάνδ. 40.
υποξειδοσθαί. υποξειδωμένος. (χημ.) Ξ. Λάνδ. Θ. Ἄφεντ. 76.
υποξικίος, 3. (μόλυβδος.) Ἴω. Ὀλ.—Γ. Ζαβίτο.
υπόξιμος, 2. «Ἐφ.» 19 Ἀπρ. 89.
υποξυλουργός, ὁ. Ἐφ. Κυβ.
υποξυλώδης, 2. Θ. Χέλδρ. 90. ἐν Ἐγκυκλ. λ.
υποοικονόμος, ὁ. Ἐφ. Κυβ.
υποοπαιδαγωγός, ὁ. Λασκ. καὶ Μυρ. λεξ. 82.
 «**υπόσάπας**, εἶναι τρόπον τινα ὁ ἐν Πρωσσία κληρικὸφρων βουλευτὴς Βίνδχορστ.» Ἔστ. 2 Φεβρ. 86.
υποπαράγω. Θ. Ἄφεντ. ἐν Παλιγ. 22 Ὀκτ. 90.
υποπαρακινέω-ᾶ. Θ. Ἄφεντ. 76.
υποπαρέδρος, ὁ. «Ἐφ.» 20 Αὐγ. 89.
υποπαρόχος, ὁ Γαλ. second fournisseur. Ὀνομ. ναυτ. 58.—Ἀγ. Βλ. λ. 97.
 — **υποπαρσαλήνια**, τὰ παρὰ Τούρκους μουσελημλίκια. Στ. Ξέν. 94.
υποπάτημα, τό. Γαλ. faux cul, ἡ. cu-101. Γρ. Χαντ. 47.
υποπεδιλώ-ᾶ τὸ βλῆμα. Γρ. Χαντ. 47.
 ***υποπέζια**, τὰ ὑπὸ τὴν σκελίαν ἢ περισκελίδα. Ἐμ. Σ. Λυκοῦδ. ἐν Ἔστ. 25 Ἀπρ. 93.—Βασ. διατ. ἐν Πρωτῶ 5 Ἀπρ. 97.—Ἡ λέξις ὡς ἐπιθ. μόνον καὶ γενικῆς σημασίας, ὄχι εἰδικῆς, εὐρηταί ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ.
υποπειθής, 2. Εὐγ. Βούλγ.
υποπεινταπλόσιον, τό.
υποπεριαύλιον, τό. Λ. Ξέν. ἐν Ἀκρ. 15 Ἰουν. 86.
υποπεριόστεος, 2. (διασκαφή.) Ἰούλ. Γαλδάν. ἐν «Ἐφ.» 30 Μαρτ. 87.
υποπεριρίπολοι καὶ ἀντιπεριρίπολοι, οἱ. Ἴω. Καρασ.
υποπεριτοναϊός, 3. (ινώματα.) Καρέκλ.
υποπήγματα τά. (τῶν βίκων.) Γρ. Χαντ. 47.
υποπιλίδιον, τό. Ἴω. Καρασ. 67.
υποπιναμία, τά. Ἀκρ. 26 Σεπτ. 87.
υποπιλανῆται, οἱ. (=δορυφόροι, ἄλλου πλανήτου ἀστέρως.) Δ. Πύρ. 36.—Ἄν. Πιλλοζ. 59.—Ἴω. Καρασ.—Π. Δ. Ἡ-λίπ. 81.

υποπλαρχηγός, ὁ. Σπ. Τρικοῦπ. 60.—Πλεονάκις οὕτω ὁ Τρικοῦπ. ἔγραψε τὴν λέξιν, ἀρεσκόμενος εἰς τὰ ἀπλούστερα. Πρδλ. ὕφ ο πλαρχηγός.
υποπλάτριος, 2 (μῦς. βόθρος.) Δ. Ἀ. Μαυροκορδ.—Λουκ. Παπαῖω.
υποπλεϊόκαινος, 2. (ἐποχή, ἐν τῇ γεωλογίᾳ.) Κ. Μητσόπ. 90.
υποπλεύρια βοός λαχανοθαλῆ. Ἀκρ. 21 Δεκ. 86.
υποπλοίαρχος, ὁ. Ἐλ. κώδ.—Ἀγ. Βλ. λ. 71.
υποπολιτάρχη, ὁ. Ν. Παπαδόπ.
υποπορφύρος. Ἀλ. Ἰ. Ραγκ. 75.
υποπρακτορεῖον, τό. Ἀκρ.—Ραμπ.—«Ἐφ.»—Ἄστρ. 24 Ὀκτ. 96.
 ***υποπράκτωρ**, ὁ. Ἐλ. κώδ.—Ἀκρ. 16 Νο. 94.—Ἡ λέξις ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. ἔχει ἄλλοιοτέρην τῆς σημερινῆς σημασίαν.
υποπράσινος, 2. Ἐρμ. λόγ. 17.—Ἀποθήκη τῶν ὤφ. καὶ τ. γν. 47.—Ἀλ. Ἰ. Ραγκ. 51.
υποπροδιαθέτοτες. μτχ. Σπ. Τρικοῦπ.
υποπροδέρεια, ἡ. Ἀκρ. 14 Δεκ. 87.
υποπροδέρως, ὁ. Ἐρμ. λόγ. 11.
υποπροξενεῖον, τό. Ἐλ. κώδ.—Ἀγ. Βλ. λ. 71.
υποπροξένος, ὁ. Ἐλ. κώδ.—Ἀγ. Βλ. λ. 71.
υπόπρυμνος, 2. (ἄγκυρα.) Ὀνομ. ναυτ. 58.—Ἀγ. Βλ. λ. 97.
υποπυρῦται, ὁ. Ἐλ. φιλολογ. Σύλλογ. Κοπλεως, 71.
υποπυροθυπουργός, δ. (στωπτικὴ λέξις.) Πρωτῶ 27 Ἰαν. 97.
Υποπρωτῶ ὀνομάσθη κωμικῶς ἡ ἔφημ. Χαίρα, ὡς ἄλλη τις Πρωτῶ ταπεινότερα, τοῦ αὐτοῦ δὲ πολιτικῷ κόμματος. «Ἐφ.» 14 Δεκ. 91.
υποπυρορτός, ὁ. Χρυσάλ.—Ὀμηρ. 75.
υποπυροσωτάρχης, ὁ. (ἐν ὑπουργείῳ.) Ἄστρ. 10 Σεπτ. 95.
υποπυρρίον, τὸ κοινῶς τὰ κὸ ὕνι. Ἴω. Πύρλ.
υπόπυρρον, 2. (τροχλός.) Ὀνομ. ναυτ. 58.—Ἀγ. Βλ. λ. 97.
υποπυρρίξω. Ν. Δούκ.
υποπυρρός. Ἀ. Ἰ. Ραγκ. 75.
υπόπυρρηξίς, ἡ. (ἐν τῇ ξιφομαχίᾳ) Ν. Πύργ. 72.—Διαγωνισμ. Δ' Ὀλυμπιάδ.
υποπυρραντα, τά. «Ἐφ.» 28 Ἰαν. 89.
υποπογώνιος, 2. (ἀρτηρία.) Δαμ. Γεωργ. 43.

